

29-05-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

"মৰমৰ সন্তানসকল - ২০ নখৰ জোৰ দি পুৰুষাৰ্থ কৰা আৰু পিতাৰ পৰা পূৰা সম্পত্তি লোৱা, নিজে ধাৰণা কৰি আনকো কৰোৱা"

***প্ৰশ্ন:-** তোমালোক সন্তানসকলে কোনটো কথা মূল্য সহকাৰে ল'লে বহুজনৰ কল্যাণৰ নিমিত্ত হ'ব পাৰিবা?

***উত্তৰ:-** পিতাই যে ইমান সুন্দৰ সুন্দৰ মেডেল (বেজ) বনোৱায়... তোমালোক সন্তানসকলে ইয়াক বহুত মূল্য সহকাৰে ল'ব লাগে। এই বেজেই হ'ল তোমালোকৰ প্ৰকৃত গীতা, ইয়াৰ দ্বাৰাই তোমালোকে সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ বহস্য, যিকোনো ব্যক্তিকে বুজাব পাৰিবা। তোমালোকৰ ওচৰত এইটো লক্ষ্য সদায় থাকিব লাগে। বাবাই বহুত চিন্তন কৰি এই বস্তুবোৰ বনোৱাইছে, এইবোৰৰ অনেক মহিমা হ'ব।

***গীত:-** মাতা অ' মাতা তুমিয়েই ভাগ্যবিধাতা....

ওম্ শান্তি। এতিয়া সন্তানসকলে গীত শুনিলা, কিয়নো সন্মুখত বহি আছা। এয়াও জানা আমাৰ সকলোৰে মাতা হৈছে - জগত অম্বা। কিন্তু গোটেই জগতেতো চিনি পাব নোৱাৰে। ভাৰততে জগত অম্বাৰ চিত্ৰ আছে আৰু তেওঁৰ মহিমাও ইয়াতেই কৰে। বিলাতত আকৌ শিৱৰ অনেক মহিমা আছে কাৰণ তেওঁ সকলোৰে পিতা। ইয়াত আকৌ জগত অম্বাৰ আছে। এতিয়া, জগত অম্বাকনো কোনে জন্ম দিলে? নিশ্চয়কৈ কোৱা হ'ব জগত অম্বাকো ৰচোঁতা হৈছে বেহদৰ পিতা। মাতা পিছত আহিছে। মাতাৰ কিমান মহিমা! তোমালোক সকলো মাতায়েই হোৱা। বন্দে মাতৰম্ বুলি কোৱা হয়। কন্যাসকলেই মাতা হয়গৈ। তেনেহ'লে, এই মহিমা জগত অম্বাৰ, তোমালোক সন্তানসকলে জগত অম্বাৰ জীৱনপঞ্জী সম্পূৰ্ণ জানা। তোমালোকে জগত অম্বাৰ মন্দিৰলৈ গ'লে ক'বা এইসকল চৈতন্য ৰূপতে বহি আছে। বিশেষকৈ বুধবাৰৰ দিনা মম্মাৰ মহিমা কৰা হয়, শিৱবাৰৰ দিনা সোমবাৰ। তেওঁক সোমনাথ বুলিও কোৱা হয়। সোমবাৰৰ দিনা শিৱক গাখীৰ বা পানীৰ লোটাও অৰ্পণ কৰে। লোটাতে শিৱক প্ৰতিদিনে অৰ্পণ কৰিব লাগে। বিশেষ সোমবাৰেই কিয়? কোনোবা কোনোবা দিন নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হয়। তাৰো অৰ্থ তোমালোকে জানা। ৰুদ্ৰ, সোমনাথ, শ্ৰীনাথ আদি নাম কিয় ৰখা হৈছে? তোমালোকে জানা বাবুল গছৰ কাঁইট থাকে, কাঁইটক ফুল বনাওঁতা জনেই পিতা। এতিয়া তোমালোকে অৰ্থ বুজি পাইছা। সকলো মহিমা কেৱল ভাৰততেই। ইয়াতে আছে। যীশুখ্ৰীষ্টৰ কৃষ্ণৰ লগত তুলনা কৰে। যীশুখ্ৰীষ্টৰ সৰু ৰূপ বনাই উলিয়ায়। তেওঁক মুকুতো দিয়ে। কিন্তু, তেওঁতো মুকুত নাপায়। প্ৰত্যেকেই নিজ ধৰ্মক প্ৰশংসা কৰে। হিন্দুধৰ্মীসকলেহে নিজৰ ধৰ্মক প্ৰশংসা নকৰে, কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ ধৰ্মকেই নাজানে, সেয়ে পিতাই কয় - তেওঁলোক অধৰ্মী। ধৰ্মত শক্তি আছে। এতিয়া আমি হিন্দু ধৰ্মৰ বুলি নকওঁ। বাবাৰ পৰা এতিয়া আমি কিমান শক্তি লৈছোঁ! তেন্তে, এয়া মম্মাৰ মহিমা। পিতা নাথাকিলে শিৱশক্তি কেনেকৈ হ'লহেতেন। বন্দে-মাতৰম্ কোৱাৰ লায়ক ক'ত হ'ব। ভগৱানে কয় - বন্দে মাতৰম্।

সন্ন্যাসীসকলে মাতৃসকলৰ নিন্দা কৰে। কিন্তু, তেওঁলোকৰ নিবৃত্তি মাৰ্গো নাটকত নিৰ্দ্ধাৰিত হৈ আছে। পিতাই আহি বুজায়, এয়াও ভাল ধৰ্ম। সকলো ধৰ্ম প্ৰথমতে হয়। যি নতুন আত্মা আহে, তেওঁলোক ভালেই হয়। নিজৰ প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে। যেনেদৰে অৰবিন্দ ঘোষ আছিল, তেওঁৰ কিমান মহিমা হ'ল! তেওঁৰ দ্বাৰা সৰু মঠ স্থাপন হ'ল। বাবাই বুজায় যে নতুন আত্মা আহে, আহি মঠ-মন্দিৰ স্থাপন কৰে। যেনেকৈ, আৰ্য সমাজ। এতিয়া দয়ানন্দৰ কিমান সময় হ'ল। পিছৰ ফালৰ সৰু-সুৰা ঠাল-ঠেঙুলি। যেনেদৰে মহৰ জন্মে আৰু মৰে হয়। প্ৰদৰ্শনতো কৰেই নহয় জানো। যেনেকৈ চিদাকাশী আছে, অতি বেছি ১০০ বছৰ হৈছে ছাগৈ। কিমান গুচি গ'ল! মহিমা কিমান আছে, কিয়নো, হিন্দু ধৰ্মৰসকলে নিজৰ ধৰ্মক নজনাৰ বাবে

আন আন ধৰ্মত সোমাই পৰিল। এতিয়া তোমালোকে জানা, নাটক বনাই থোৱা আছে, যি পুনৰ পুণৰাবৃত্তি হয়। কেনেকৈ-কেনেকৈ ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা হয়। অৱশেষত, সৃষ্টি পুৰণি নিশ্চয় হয়। পিতাই কয় নতুন বনাওঁ মাত্ৰ মই। এই সময়ত সকলোবোৰ জৰ্জৰিত অৱস্থাত আছে। ভক্তি মাৰ্গৰ এতিয়া অন্ত হ'ব। জ্ঞানৰ আদি। সত্যযুগত এই জ্ঞান নচলিব। বাবাই এবাৰহে জ্ঞান দিয়ে। পিছত ২১ জন্মৰ বাবে জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন নাই। পিতাৰ পৰা সম্পত্তি পোৱা যায়। আকৌ, সত্যযুগ-ত্ৰেতাতে পঢ়া নাথাকে। অবিনাশী পিতাৰ দ্বাৰা অবিনাশী পঢ়া, ২১ জন্ম তাৰ ফল পোৱা যায়। মানুহে যি পঢ়ে, সেয়া এক জন্মৰ, অল্পকালৰ সুখৰ বাবে। পিছত পঢ়িব নালাগে। প্ৰতিজনেই নিজৰ সুখৰ প্ৰালন্ধ বনায়। লৌকিক সম্বন্ধত কেৱল পিতা আৰু ককাৰ পৰাহে সন্তানসকলে সম্পত্তি লাভ কৰে। ইয়াত বাবাই কয়, নিজৰ পুৰুষাৰ্থ অনুসৰি পুৰুষ-স্ত্ৰী দুয়োজনেই মোৰ পৰা সম্পত্তি ল'ব পাৰে। ক্ৰম নম্বৰতো হ'বই। (বাপদাদাই আজিৰ সভালৈ নিজৰ বাগিচা ভিন্ন-ভিন্ন ফুলেৰে খৰাহী ভৰাই লৈ আহিছে।)

এতিয়া চোৱা, এই ফুল হৈছে মম্মা, সৰস্বতীক বীণাও দিয়া হয় নহয়নে। বাবাৰ কাৰণে পিছে এই গোলাপ ফুলেই ঠিক। তোমালোক প্ৰত্যেকে নিজকে বুজি পোৱা যে আমি কিমান সুগন্ধিত হওঁ। শিৱবাবাই হৈছে বাগিচাৰ মালিক। আমি তেওঁৰেই মালি। এজন বাবাই কেৱল বাগিচাৰ মালিক। তোমালোকে জানা, বাবাই আমাক ফুল বনাই আছে। বলিহাৰী জগত অম্বা বা জগত পিতাৰ নহয়। বলিহাৰী শিৱবাবাৰহে। তেওঁ (শিৱবাবা) নাথাকিলে এওঁৰ (ব্ৰহ্মা বাবা) মহিমা কেনেদৰে হ'ব। শিৱবাবাক স্মৰণ কৰিলেহে ইমান উচ্চ পদবী পোৱা যায়। তেওঁ হ'ল উচ্চতকৈও উচ্চ ভগৱান। থাকেও পৰমধামত। অচ্ছা, কোৱা হয় লক্ষ্মী ভগৱতী, নাৰায়ণ ভগৱান। তেওঁলোকনো ক'ৰ নিবাসী? এই মনুষ্য সৃষ্টিৰে নিবাসী। তেওঁলোকক ইমান উচ্চ কোনে কৰিলে? তোমালোক এতিয়া (উচ্চ) হৈ আছা নহয়নে। পিতাই সৃষ্টিৰ ৰচয়িতা। ভগৱান-ভগৱতী উপাধি (surname) হৈ যায়। যেনেদৰে আইনজ্ঞ পৰা জন্ম হ'লে আইনজ্ঞ উপাধি হ'ব। লক্ষ্মী-নাৰায়ণতো মহাৰজা-মহাৰাণী। প্ৰথমতে ৰাজকুমাৰ-ৰাজকুমাৰী হ'বই লাগিব। তেনেহ'লে মনুষ্য সৃষ্টিৰ উচ্চ হৈছে লক্ষ্মী-নাৰায়ণ। শ্ৰী শ্ৰী ১০৮ জগতগুৰু, এই মহিমা শিৱবাবাৰ। ১০৮ৰ মালা বনোৱা হয়। সেই মালা উচ্চতকৈ উচ্চ। সেয়া পিছত বিষ্ণুৰ মালা বুলি গোৱা হয়। ৰুদ্ৰ মালাও আছে। ৰুদ্ৰ মালাই পিছত বিষ্ণু মালা হয়। গোৱাও হয়, ৰুদ্ৰ মালা আৰু ভক্ত মালা। তাৰ অৰ্থও কোনেও নাজানে। ভক্ত মালাৰো পুথি আছে। ৰুদ্ৰ মালাৰতো গীতা আছে। সেয়ে, পিতাই সকলো কথা ভালদৰে বুজায়। বুজাবলৈ বাবাই চিত্ৰও বনোৱাইছে। বাবাই বেজো (locket) বনোৱাইছে। এফালে ত্ৰিমূৰ্তি, আনফালে কৃষ্ণ। এই চিত্ৰ বহুত সুন্দৰ। ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকে বহুত সেৱা কৰিব পাৰা। চৰকাৰৰ পৰা পুৰস্কাৰ পোৱা। বাবাই তোমালোকৰ বাবে মেহনত কৰি বেজ বনাইছে। এক নম্বৰ বস্ত্ৰ। বেজ দেখুৱাই ক'বা - আঁহা, আমি ইয়াৰ দ্বাৰা গোটেই সৃষ্টিৰ ৰহস্য তোমালোকক ক'ম। আমি তোমালোকক ত্ৰিকালদৰ্শী, ত্ৰিলোকীনাথ, বিশ্বৰ মালিক বনাব পাৰো। বুদ্ধিলৈ আহে নহয়নে। ইয়াৰ জ্ঞান বহুত ভাল। ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকক বিশ্বৰ আদি, মধ্য, অন্তৰ জ্ঞান দিওঁ। সত্যযুগত কোনে ৰাজত্ব কৰে, ত্ৰেতাতে কোনে কৰে? আমি তোমালোকক স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী বনাই দিওঁ। যাৰ দ্বাৰা তোমালোক চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হ'বা। এতিয়া বাবাই পুণৰ আহি, জ্ঞানৰ তৃতীয় দিব্য নেত্ৰ দিয়ে। নিশ্চয় আমি মূলধামত বাবাৰ লগত আছিলো। এই কথা অন্য কাৰোৱেই বুদ্ধিত থাকিব নোৱাৰে। তোমালোকক যি শিকোৱা হয়, সেয়া নতুন কথা। হয় সেয়া গীতা আছে কিন্তু আমি সেয়াও নাচাওঁ। নহ'লেতো ক'বা তুমি গীতাৰ পৰা নিজৰ পচন্দৰ কথাখিনি লৈছা।

বাবাই জানে কোনো কোনো সন্তান ভাল সেৱাধাৰী। সেনাতো বহু প্ৰকাৰৰ থাকে। পাণ্ডৱ সেনাও এনেকুৱা। পিতাই কয় অমুক সন্তান বহুত ভাল। নিজে ধাৰণা কৰি আনকো ধাৰণা কৰায়। বিশ নখৰ জোৰ দি হ'লেও বাবাৰ সম্পত্তি ল'ব লাগে। নহ'লে বহুত অনুতপ্ত হ'ব লাগিব। তোমালোক সন্তানসকলৰ বাবে বিশেষ আদালত (tribunal) বহিব। সাক্ষাৎকাৰ কৰাব। চোৱা, তোমালোকক কিমান বুজাইছিলো। ভক্তি মাৰ্গত জন্ম-জন্মান্তৰে গাই আহিছা - তোমাৰ ওচৰতে বলি যাম, তোমাকেই স্মৰণ কৰিম। তাৰো অৰ্থ তোমালোকে এতিয়া বুজিছা। এনেদৰেও কোৱা হয় যে সকলো ঈশ্বৰে দিয়ে। পিছে, ঈশ্বৰে সন্তান

দি ঘূৰাই ল'লে, তেতিয়া ঈশ্বৰকে গালি দিবলৈ লাগি যায় - তুমি এনেকুৱা, তুমি তেনেকুৱা বুলি কৈ দিয়ে। দুখো তুমিয়েই দিয়া। সুখদাতাজনক দুখদাতা বুলি কৈ দিয়ে। সেয়ে বেহদৰ পিতাই বুজাইছে -তোমালোক কিমান বুদ্ধিহীন হৈ গৈছা! বাবাই কিমান ভালকৈ বুজাইছে। বেজত বহুত ভাল জ্ঞান আছে। সকলো বেদ-শাস্ত্ৰৰ সাৰাংশ আছে। কিন্তু সন্তানসকলে বেজক ইমান মহত্ব নিদিয়। ইমান দূৰদৰ্শী, বিশাল বুদ্ধিৰ নহয়। বেজত ত্ৰিমূৰ্তি আছে আৰু তলত লিখা আছে - ঈশ্বৰীয় জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ (God fatherly birthright)। কোৱাও হয় (God father) ঈশ্বৰ পিতা পৰমপিতা, পিতা বুলি নিশ্চয় ক'ব। পিতাৰ অৰ্থই হ'ল আমি তেওঁৰ সন্তান। ভক্ত ভগৱানৰ সন্তান। এনে নহয় যে ভক্তই ভগৱান। ভগৱানকে ভক্তি মাৰ্গলৈ লৈ যায়। তেনেহ'লে ভক্তিমাৰ্গৰসকলক ভক্তিৰ ফল কোনে দিব কিন্তু কেৱল বুজালেই কোনেও বুজি নাপায়। কিতাপ-পত্ৰ দ্বাৰাও মক্ষিলহে কোনোৱে বুজি পায়। তোমালোকে বেজৰ দ্বাৰাও বুজাব পাৰা। এয়া হ'ল উচ্চতকৈ উচ্চ ঈশ্বৰ পিতা। আমি তোমালোকক ঈশ্বৰ পিতাৰ জীৱন ৰহস্য বুজাব পাৰোঁ। যিজন সকলোৰে ঈশ্বৰ পিতা হয়, তেওঁ কি কাম কৰে, যাৰ বাবে তেওঁক পিতা বোলা হয়। ঈশ্বৰ পিতা কোৱা হয় আৰু পুনৰ ক'ব আদাম-ইভ, আদাম-বিবি, ব্ৰহ্মা-সৰস্বতী। ঈশ্বৰ পিতাই তেওঁলোকৰ দ্বাৰা ৰচনা ৰচে। সেই ঈশ্বৰ পিতা সকলো আত্মাৰে পিতা। এয়া হৈছে প্ৰজাপিতা। আমি আত্মা তেওঁৰ অবিনাশী সন্তান। পুনৰ চক্ৰলৈ আহে, এই প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা। তেওঁক অতি মহান ককাদেউতা বুলি কোৱা হয়। শিৱক অতি মহান ককাদেউতা বুলি কোৱা নহয়। শিৱক কেৱল পিতা বুলি কোৱা হয়। তেওঁ সকলো আত্মাৰে পিতা। মনুষ্য সৃষ্টিৰ বংশাৱলী (genological tree) বনোৱা হয় প্ৰথমতে ব্ৰহ্মা-সৰস্বতী, পিছলৈ তেওঁলোকৰ পৰা বৃদ্ধি হৈ গৈ থাকে। উচ্চতকৈ উচ্চ হ'ল পৰমপিতা পৰমাত্মা। তেওঁৰ দ্বাৰা দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ স্থাপন হয়। পিছলৈ ক্ৰমে অন্য ধৰ্মৰ স্থাপন হয়। ব্ৰহ্মাক সদায়েই বৃদ্ধ ৰূপত দেখুওৱা হয়। অতি মহান ককাদেউতা নহয়নে। তোমালোক সন্তানসকলে জানা শিৱবাবাই ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা আমাক নিজৰ বনাইছে। আমি এতিয়া তেওঁৰ পৰা বেহদৰ সম্পত্তি লওঁ। দালালকো নিজৰ দালালি মেহনতৰ ফলতহে পায়। গোৱাও হয়, দালালৰ ৰূপত সৎগুৰু পালো। সন্ন্যাসীসকলৰ বাবে এনেদৰে ক'ব নোৱাৰা। তেওঁলোকে এইবোৰ কথা নাজানেই। এয়া পিতাইহে বুজায়। সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত বহিব লাগে। তোমালোকে বুজাব পাৰা আমি ইমান ব্ৰহ্মাকুমাৰ কুমাৰীসকল আছো। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ নাম প্ৰখ্যাত। বাবাই বহুত ভাল কাৰ্ডো ছপোৱাইছিল। তাত সকলো জ্ঞান আহি যায়। বহুত খেয়াৰ ৰাখি এই বস্তুবোৰ বনোৱা যায়। কিন্তু ইমান আদৰ নাই। মিলিটাৰীসকলে মেডেলবোৰ পালে পিন্ধি থাকে নহয়নে। তোমালোকৰ ওচৰত এটাই মেডেল। তেওঁলোকৰ ওচৰততো ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰৰ মেডেল প্ৰতীক থাকে। ইয়াত তোমালোকৰ এটাই পৰিচয় চিহ্ন। কাৰ্ড দেখুৱাই তাতেই বহি বুজাব লাগে। সেই সময়ো আহিব। তোমালোকৰ এই মেডেলৰ, কাৰ্ডৰ বহুতো মহিমা হ'ব। বাবাইতো ভালদৰেই বুজাই আহিছে। কোনো সন্তানে সোধে - বাবা, যোগ কেনেকৈ লগাওঁ? লক্ষ্যতো দিয়াই আছে। তোমালোকে ককাদেউতাৰ পৰা সম্পত্তি ল'ব লাগে। লৌকিক ঘৰততো সকলোৱে সম্পত্তি নলয়। ইয়াততো সকলোৰেই অধিকাৰ আছে। চোৱা, আৰম্ভণিতে গোটেই বৃক্ষ (পৰিয়ালৰ মূৰব্বী সৈতে সকলো) আহিছিল, পিছত তাৰ পৰা কাৰোবাৰ ভৰি কটা গ'ল, কাৰোবাৰ হাত কটা গ'ল। বাকী ব্ৰাহ্মণ হোৱাসকলে সম্পত্তি লৈ আছে। এনেকুৱা নহয় যে সেই বৃক্ষ স্বৰ্গলৈ নাহিব। সকলোবোৰ আহিব, কিন্তু যি ভালদৰে পঢ়ে তেওঁকোকে বিজয় মালালৈ আহিব, বাকীসকল প্ৰজা। হয়, প্ৰজাৰ মাজতো যি ধনৱান হ'ব খোজে, তেওঁলোকৰ কাৰণে যুক্তি আছে। প্ৰজাৰ মাজতো অনেকেই ধনৱান হ'ব পাৰে। কিছুমান প্ৰজাৰ হাতত ৰজাতকৈও অধিক সম্পত্তি থাকে। দ্বাপৰৰ পৰা ৰজাৰ নাটনি হোৱাত ধনৱানসকলৰ পৰা ঋণ ল'বলগীয়া হয়। অচ্ছা।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰ লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

- (1) বাবাই আমাক সম্পত্তি দিবলৈ আহিছে সেয়েহে ২০ নখৰ জোৰ দি হ'লেও পিতাৰ পৰা সকলো সম্পত্তি ল'ব লাগে।
- (2) শিৱবাবাৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা সুগন্ধি ফুল হ'ব লাগে আৰু আনকো বনাব লাগে। বিশালবুদ্ধি আৰু দূৰদৰ্শী হৈ বেজৰ দ্বাৰা ভালদৰে সেৱা কৰিব লাগে।

***বৰদান:-** কৰাৱনহাৰৰ স্মৃতিৰে সদায় নিশ্চিন্ত বাদশ্বাহ হৈ থাকোতা নিশ্চয়বুদ্ধি, নিশ্চিন্ত হোৱা।

ব্রাহ্মণ জীৱন মানে নিশ্চিন্ত বাদশ্বাহ। যেনেকৈ ব্রহ্মা বাবাই নিশ্চিন্ত বাদশ্বাহ হৈ এইটো গীত গাইছিল - 'যি পাবলগীয়া আছিল সেয়া পাই গ'লো, কি কাম বাকী থাকিল... (পানা থা জ' পা লিয়া, কাম ক্যা বাকী ৰহা...)'। সেৱাৰ কাম যিখিনি বাকী আছে, সেয়াও কৰাৱনহাৰে কৰাই আছে, আৰু কৰাইয়ে থাকিব। সদায়েই স্মৃতিত যাতে থাকে যে পিতা কৰাৱনহাৰ হৈ আমাৰ দ্বাৰা কৰ্ম কৰাই আছে, তেতিয়া নিশ্চিত হৈ যাবা। নিশ্চয় এই কাম হ'বই, হৈয়ে আছে; সেয়েহে নিশ্চয়বুদ্ধি, নিশ্চিন্ত আৰু চিন্তামুক্ত হৈ থাকা।

***প্লেগান:-** নিজৰ সকলো দুৰ্বলতাৰ পৰা একাষৰীয়া হ'বলৈ হ'লে বেহদৰ বৈৰাগ্য বৃত্তি ধাৰণ কৰা।

!!ওম শান্তি!!
